

РЕШЕНИЕ

№ 23872

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **3387** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. С. К. ЕГН [ЕГН] с адрес –гр.С., [улица], ет.4, ап.15 чрез адв. Г. И. със съдебен адрес – [населено място], [улица] срещу Решение № 1040-21-76/12.02.2024г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-1146/14.11.2023г. на Н. К. и са потвърдени Разпореждане № 214-00-2014-9 и Разпореждане № 214-00-2014-10 от 02.11.2023г. на Ръководителя на осигуряването за безработица.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, без да са изяснени всички факти и обстоятелства, при нарушение на разпоредбата на чл.35 и чл.36 от АПК. Твърди се, че жалбоподателят К. е изпълнявала реално трудова дейност в „Дженерал Дивелъпмънт“ ЕООД за периода 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г. и е осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от КСО. Моли се решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган – длъжностното лице по чл.54ж ал.1 от КСО за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Г. И., които поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се

представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 214-00-2014/06.02.2023 г. Н. С. К. е поискала да ѝ бъде отпуснато парично обезщетение за безработица /ПОБ/ след прекратяването на трудовото ѝ правоотношение с „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, съгласно приложената заповед №13/31.01. 2023 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.02.2023 г. на основание чл. 328, ал. 1 т.2 от Кодекса на труда /КТ/.

С Разпореждане № 214-00-2014-1 от 23.02.2023 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 01.02.2023 г. до 31.01.2024 г. и изчислено в размер на 85,71 лева дневно.

По повод на установените на 22.08.2023 г. данни в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ за прекратена търговска дейност на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, е назначена ревизия по разходите на ДОО на осигурителя, приключила с Ревизионна записка № РЗ-5-21-01430477/04.10.2023 г. на контролен орган на ТП на НОИ-С. град, неразделна част от която е анализа към нея, в който са обективирани установените при ревизията факти и обстоятелства, както и че са били издадени задължителни предписания за заличаване на данни в Р..

Установено е, че „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 12.01.2023 г. с едноличен собственик и управител - М. А. К., а от 24.01.2023г. е вписана промяна на собствеността и нов управител - А. Голдрат, гражданин на Германия. Дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], бл. Бизнес Център Европарк, ет.2.

По молба на дружеството от 16.06.2023 г. до Софийски градски съд на основание чл. 625 от Търговския закон (ТЗ) е поискано откриване на производство по несъстоятелност. С Решение № 1043 от 22.08.2023г. на Софийски градски съд дружеството „Дженерал Дивелъпмънт“ ЕООД е обявено в несъстоятелност, с определена начална дата на неплатежоспособността - 01.02.2023 г. По време на ревизията дружеството е представлявано съгласно нотариално заверено пълномощно от упълномощено лице - „СС Трейд“ ООД, ЕИК[ЕИК], управлявано от С. Г. Г. и С. П. П.. С декларация вх. № 4023-21-272#15/08.08.2023 г. С. П. е декларирал, че към 08.08.2023 г. не му е известно да съществуват и не са му предоставени документи във връзка с изплащането на възнаграждения на лицата, за които са били подадени уведомления по чл. 62 от КТ. В регистъра на трудовите договори е установено, че за периода от 26.01.2023 г. до 01.02.2023 г. от „Дженерал Дивелъпмънт“ ЕООД са подадени 11 бр. уведомления за сключени трудови договори с 11 лица, назначени на длъжности „ финансов мениджър ”, „ директор - мениджър информационни технологии ” „ заместник главен счетоводител ”, „ специалист тестване на софтуер “, „ мениджър софтуерно развитие ”, „ръководител техническа поддръжка ”, „ръководител екип програмисти”, „отговорник/специалист техническа поддръжка”, „ръководител комуникационни технологии”, „експерт финансови и стопански анализи” и „програмист софтуерни приложения” с осигурителен доход значително надвишаващ

максималния осигурителен доход, съгласно ЗБДОО за 2023 г. В Р. са подавани данни за лицата с вид осигурен „01” с осигурителен доход 00,00 лв., предвид, че същите са били осигурени при друг работодател върху максималния осигурителен доход съгласно ЗБДОО.

Изискана е информация от ТД на НАП – С., относно извършвана търговска/стопанска дейност от „Дженеръл Дивелъпмънт” ЕООД. В получения отговор е предоставена информация, че дружеството няма регистрирани фискални устройства и регистрирани търговски обекти; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани с КЕП на упълномощено лице; няма данни за образувано изпълнително дело; дружеството е регистрирано по ЗДДС от 27.01.2023 г.; подавани са нулеви справки-декларации по ДДС, няма деклариран оборот, няма покупки и продажби, като от така събраната информация е направен извода, че дружеството не е упражнявало никаква търговска/стопанска дейност, доколкото не са реализирани никакви покупки и продажби, няма реализиран оборот и получавани приходи.

В хода на ревизията по разходите на ДОО от пълномощника на дружеството са представени трудови досиета за служителите; щатно разписание; разплащателни ведомости за м.01.2023 г. компютърна разпечатка без положени подписи на съставител и ръководител; фишове за заплати за периода от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г.; заповед за съкращаване на всички щатни бройки поради лошо финансово състояние на дружеството, оборотна ведомост, инвентарна книга, аналитичен регистър., копие От контролните органи на ТП на НОИ –С. град е констатирано , че дружеството няма отчетени приходи, т.е. няма данни за извършвана търговска дейност и източници на финансиране; по данни от оборотната ведомост дружеството няма налични парични средства; не притежава и не е притежавало недвижими имоти; няма данни за регистрирани МПС; по данни от счетоводството, дружеството не е имало движение на парични средства по откритите разплащателни сметки, направен е извод, че дружеството не е извършвало стопанска дейност.

Предвид факта, че не са събрани данни за извършвана трудова дейност от назначените на трудов договор лица, на основание чл. 44 - 46 от АПК е изискано от същите да дадат своите писмени сведения по отношение на трудовата им заетост в „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, включително и от жалбоподателя Н. С. К.. Лицата, включително и жалбоподателя са декларирали, че естеството на извършваната от тях дейност е била свързана с оформяне на счетоводната политика на дружеството, изграждане и поддържане на информационни мрежи, управляване на счетоводния процес, тестване и техническа поддръжка на софтуер и настройване на активи.

Предвид направените констатации, че дружеството не разполага с материални активи, както и факта, че липсват доказателства за реално изплащани трудови възнаграждения и реално осъществена търговска дейност, административния орган е приел, че 11 -те лица, за които има подадени данни за сключени трудови договори и данни по чл. 5, ал. 4 от КСО нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, ал.1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КСО, тъй като не се установява същите реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Направен е извод, че без правно основание са били деклариран данни в регистрите на НАП и НОИ, поради което на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, на дружество „Д. Д.” ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01430487/04.10.2023 г. за заличаване на данните в Р., подадени за периода от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г. за

всичките 11 лица, между които и за жалбоподателя К.. Задължителните предписания са влезли в сила.

Предвид заличените данни по чл.5 ал.4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-2014-9 от 02.11.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, е отменено разпореждане № 214-00-2014-1/23.02.2023 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, за Н. К.

С Разпореждане № 214-20-2014-10 от 02.11.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е направена нова преценка по правото на ПОБ по заявление вх. № 214-00-2014/06.02.2023 г. и е постановен отказ, поради неизпълнение на условията на чл.54а от КСО.

Разпорежданията са оспорени от Н. К. и с Решение № 1040-21-76/12.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ –С. град е оставена без уважение Жалба вх. № 1012-21-1146 от 14.11.2023 г. като неоснователна и са потвърдени цитираните разпореждания.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, ведно с писмени доказателства за датата на връчване на оспореното решение.

Допълнително от жалбоподателя са представени писмени доказателства, относно полагания труд по трудово правоотношение с „Дженеръл Дивелъпмънт „ ЕООД. Проведен е разпит на свидетели – други служители, които също са имали сключен трудов договор с процесното дружество.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима. По делото въз основа на представените писмени доказателства- извлечение –справка от електронната деловодна система на ТП на НОИ –С. град / лист 101 от делото/, дадените обяснения пред съда лично от жалбоподателя и представената молба от 28.08.2024 г. от процесуалния представител на ответника, съдът констатира, че при получаване на оспорения административен акт жалбоподателят собственоръчно е посочил –дата „12.02.2024 г.“, вместо дата „14.03.2024 г.“, на която дата реално ѝ е бил връчен акта в деловодството на ТП на НОИ – С. град. Жалбата пред АССГ е депозирана на 26.03. 2024 г. т.е. в законоустановения 14 дневен срок, считано от датата на връчване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град.

Разпорежданията, предмет на контрол също са издадени от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт

Видно от представената по делото Заповед № 1015-21-222/03.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град / лист 23/, на Х. П. Н. е възложено да изпълнява функции на административен орган по чл.54ж ал.1 и ал.3, чл.54ж ал.3 във връзка с чл.114 ал.1 от

КСО. Същото лице се явява материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

В хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до материална незаконосъобразност на акта и противоречието му с целта на закона, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 за отпускане на обезщетение може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на обезщетението. Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Според разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда. Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице“ (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на решението на директора на ТП на НОИ - С. град и потвърдените с него разпореждания. От доказателствата по делото безспорно се установява, че жалбоподателят К. не е била уведомена и не е

участвала в административните производства по издаване на административния акт, с който е отменено първоначалното разпореждане за отпускане на обезщетение.

На същата не ѝ е предоставена възможност да даде обяснения и да ангажира доказателства с оглед претендираното обезщетение за безработица.

Несъмнено са останали неизяснени факти, относно твърдяната от жалбоподателя трудова дейност в рамките на няколко работни дни от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г. при работодателя „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД.

В случая производството за издаване на разпореждане по чл. 54ж от КСО е започнало служебно, не е иницирано от жалбоподателя по делото, но с него пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице - отменят се предоставени му вече и упражнени от него права на обезщетяване за безработица. Тъй като в КСО липсват специални разпоредби за започване на това административно производство, то административният орган, в изпълнение на чл. 26 АПК и по реда на чл. 18а АПК, е следвало да уведоми известното му заинтересовано лице Н. К. , за която акта е породил неблагоприятни правни последици.

На следващо място за основателни съдът намира и изложените в жалбата възражения, че при постановяване на решението си директорът не е обсъдил дадените от служителите на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД сведения и обяснения в т.ч. и от жалбоподателя във връзка с издадените задължителните предписания за заличаването на процесните данни, както и не е изложил съображения защо не кредитира обясненията от служителите. Жалбоподателят К. е предоставила декларация от 03.04.2023 г., с подробни обяснения за заеманата от нея длъжност, задълженията ѝ които е изпълнявала и причините, поради които е прекратен трудовият ѝ договор. Но тези обяснения не са обсъдени от административния орган. Административният орган не е извършил и служебна проверка за внесени осигурителни вноски в периода 12 месеца преди януари 2023г., доколкото в случая се касае за заличаването единствено на 4 дни от общо изискуемите 12 месеца. Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са съществени, тъй като в случай, че не бяха допуснати, административният орган би стигнал до различни изводи, които от своя страна биха довели до издаване на акт с различни правни последици в сравнение с оспорения.

Допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила са довели и до материална незаконосъобразност на решението.

В настоящото съдебно производство бяха ангажирани достатъчни по съдържание и обем доказателства – гласни и писмени, въз основа на които е опроверган извода на административния орган, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО.

Видно от представените по делото и приети като писмени доказателства от трето неучастващо по делото лице – Банка ДСК АД , жалбоподателя Н. К. е подала декларация към договор за отдалечен достъп чрез електронни канали на банка ДСК за бизнес клиенти от 25.01.2023 г. , с което от името на „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, се е съгласила да получи на имейла си линк за

определяне на защитена среда на потребителски идентификатори /потребителско име и парола/ , необходими за осъществяване на достъп до интернет банкиране ДСК Д. на Банка ДСК АД. Посочена е и като потребител - упълномощено лице с право да ползва електронен подпис от името на търговското дружество при интернет банкиране.

Приети са и представени от жалбоподателя писмени доказателства - Електронно писмо от Л. Н. от НАП адресирано до Н. К. от 16.01.2023 г. в качеството ѝ на пълномощник , съдържащо съобщение за връчване на Акт за регистрация по ЗДДС; Електронно писмо от Л. Н. до Н. К. от 26.01.2023 г. относно заявление за електронен адрес; електронно писмо от Н. А., управител на „БАНД - консултации и мениджмънт“ ООД до Й. Г. от „Дженеръл дивелопмънт“ ЕООД с данни за дружеството, с което ще бъде сключен договора за Т., заедно с приложените към електронното писмо проект на Договор за обслужване на трудово-осигурителните задължения на предприятието от 25.01.2023 г., заедно с Приложение № 1 и Приложение № 2; Електронно писмо от Н. К. до Л. Л. М. от 26.01.2023 г. , относно приета оферта от Йеттел за едногодишен договор с „Дженеръл дивелопмънт“ ЕООД, както и проекта на договор, представляващо Приложение по абонаментни планове Business Pro към Рамков договор, изпратено от Йеттел България ЕАД; електронно писмо от В. Т. от Б. И. до Н. К. от 31.01.2024 г., с приложен проект на Договор за наем между „Офиц Център Младост 2“ ООД и „Дженеръл Дивелопмънт“ ЕООД, заедно с приемо-предавателен протокол; електронно писмо от В. З. до Н. К. и Й. Г. от 02.02.2023 г., заедно с проект на декларация за произход на средствата.

В качеството на свидетели в настоящото производство са разпитани други бивши служители на „Д. Д. ЕООД – Й. Г. и Н. К..

Видно от показанията им, които съдът кредитира и цени като достоверни и кореспондиращи със съдържанието на останалите представени от жалбоподателя писмени доказателства, предметът на дейност на дружеството е разработване на онлайн – платформа като софтуерен продукт, която да обслужва сделки с финансови инструменти. Свидетелката Г. пояснява, че е работила заедно с жалбоподателката и в „Р. пърформънс“ , чийто офис се намирал на същия адрес, на който се намира и наетия офис от „ Дженеръл Дивелопмънт“ ЕООД, като и двете дружества били собственост на едно и също лице – евреин, който не владее български език. Потвърждава факта, че заедно с Н. К. са работили само 4 дни , през които оформяли договори за назначаване на служители, общо 8 човека. Заеманата длъжност от жалбоподателя е финансов мениджър. Разполагали са с работни места и офис оборудване, осигурено от предходния им работодател - „Р. пърформънс“. Прекратяването на договора било поради съкращаване на щата. Свидетелят К. също потвърждава, че са работили само 4 дни, след което им било съобщено, че няма да продължат, тъй като инвеститорът не предоставил обещаните инвестиции. Не му било заплатено и трудово възнаграждение за положения труд.

Въз основа на посочените доказателства и съобразявайки факта, че жалбоподателката е имала сключен трудов договор за кратък период от време само в рамките на 4 работни дни, съдът приема, че Н. К. реално е полагала труд по сключения трудов договор с „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД и има качеството на осигурено лице. Съгласно легалната дефиниция на понятието (§ 1, ал. 1, т. 3 от КСО) - „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС

Жалбоподателя К. е полагала труд при последния работодател за периода от 26.01.2023 г. до 31.01.2023 г. и не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски.

В административното производство е прието безпротиворечиво, че става въпрос за лице с претенция, че е работило по трудово правоотношение с дадения осигурител /работодател/, с което е налице трудовоправна връзка, предвид представените по делото доказателства, но от данните по делото е видно, че в контролното административно производство за проверка спазването на осигурителното законодателство по реда на 107 и сл. от КСО, по което са издадени и задължителните предписания от 4.10.2023г. за заличаване на осигурителни данни, контролните органи на ТП на НОИ –С. град, установяват, че осигурителят не е извършвал търговска дейност през процесния период, а именно през януари 2023г.

В допълнение следва да бъде посочено, че Върховният административен съд, в Определение № 9091/29.09.2023 г. по адм. дело № 8567/2023 г. е имал възможността да се произнесе, че ако осигурителят е недобросъвестен и не документираща търговската си дейност, не декларира доходи и не заплаща данъци, то той няма и интерес да защитава правата на осигурените лица в това производство, а те от своя страна, независимо, че претендират извършването на трудова дейност, не могат да установят този факт в контролното производство, тъй като не са страна. Невъзможно за тях става и събирането на осигурителен стаж, дори когато осигурителят им не е изпълнил задължението си да внася

осигурителни вноски. Заличаването на данните, на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, има пряко действие върху правата и законните интереси на осигурените лица, защото те се прекратяват с влизане в сила на задължителните предписания. В контролните производства на НОИ съдебната практика приема, че отношенията между осигурител и НОИ, и осигурен и НОИ, са различни и самостоятелни, и поради това, когато се проверява осигурителят, осигурените лица не могат да участват в административното и съдебно производство, а имат самостоятелни права, които следва да защитават.

В производството по издаване на задължителни предписания, те са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но не участват като страна в това административно производство.

Такъв правен резултат може да бъде избегнат, когато в контролното производство НОИ установи всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, т. е., когато всички заинтересовани лица са страни в административното и съдебно производство, респективно постановените административни и съдебни актове са с еднакво действие по отношение на страните.

Лицето, което претендира да е "осигурено" по смисъла на КСО и по отношение на неговия осигурител- адресат на задължителните предписания, следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания, защото именно те, и в конкретния случай, са основанието по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 за отказ за парично обезщетение за безработица или отмяна на отпуснато такова.

Правото да участва в административното производство по установяване на обстоятелствата, касаещи заличаване на неговите осигурителни данни, лицето черпи и от разпоредбата на 120, ал. 2 от Конституцията на Република България. В горния смисъл е и съдебната практика на ВАС по сходни казуси.

Безспорно е, че за възникване фактическия състав на правото да се получи парично обезщетение по чл. 54а от КСО, лицето следва да е осигурено, като за това е необходимо да се докаже, че е налице реално извършване на трудова дейност и заетост на работника. Тези обстоятелства, настоящият съдебен състав намира за доказани по делото, предвид гореизложените аргументи. Независимо от това, следва да бъде посочено, че дори и да се приеме, че жалбоподателя К. не е полагала реално труд през процесните четири дни за работодателя „Дженеръл Дивелъпмънт“ ЕООД, то заличаването на данните при последния работодател не изключва правото му по чл. 54а КСО, тъй като за упражняването му законодателят не предвижда осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на административния орган. /в този смисъл Решение № 4422 от 10.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11979/2021 г., VI отд./

Разпоредбата на чл. 54а от КСО изисква да са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които отговарят

на другите кумулативни материалноправни предпоставки за отпускане на ПОБ, предвидени в чл. 54а, ал. 1, т. 1-3 от КСО. В настоящия казус административният орган не е съобразил наличието на трудов и осигурителен стаж в „Рейшънъл Пърформънс“ ЕООД над 5 години, като не е изложил никакви мотиви касателно това обстоятелство.

При подаване на заявлението за отпускане на обезщетение за безработица, К. е имала трудов стаж за периода 19 г. и 3 месеца. След като не е прекъснато нито трудовото, нито осигурително правоотношение, Н. К. е отговаряла на изискванията на чл. 54а, ал. 1 КСО към 23.02.2023 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица.

В обжалвания административен акт не се съдържат мотиви за това, за какъв период от време извън заличените 4 дни при последния работодател жалбоподателката има внесени или дължими осигурителни вноски с оглед на изискванията на чл. 54а ал. 1 КСО. Не са изложени и съображения, относно спазването и на останалите изисквания, включително и времето на сезиране на административния орган предвид чл. 54а ал. 4 - 6 КСО, регламентиращи намаления на дължимите обезщетения.

Заличаването на данните при последния работодател не изключва правото на чл. 54а КСО, тъй като за упражняването му законодателят не предвижда осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на административния орган.

Предвид изложеното и с оглед на събраните и ценени доказателства по настоящото дело, съдът намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са издадени при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон – КСО и с неговата цел, поради което същите следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

Предвид обстоятелството, че определяне размерът на обезщетението за безработица не е от компетентността на съда, а на длъжностно лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица, определено от ръководителя на ТП на НОИ С. –град, съдът на основание чл.173 ал.2 от АПК не може да се произнесе по същество, относно този въпрос и преписката следва да бъде върната на ръководителя на осигуряването за безработица за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски за адвокат, които са своевременно заявени и съгласно представения по делото договор за процесуално представителство, защита и съдействие са заплатени по банков път и са в размер на 1020 лева /л. 241-246 от делото/. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът счита за неоснователно, независимо че надвишава определеното минимално възнаграждение в чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за

минималните адвокатски възнаграждения. В конкретния случай съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на упълномощения адвокат, както и броят на проведените открити съдебни заседания, поради което приема, че уговореното и заплатено възнаграждение, макар и да е над минималния размер съответства на положената и реализирана процесуална защита и не противоречи на практиката на СЕС В контекста на изложеното съдът съобрази и Решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/2022 г.

Воен от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-76/12.02.2024г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, както и потвърдените с него Разпореждане № 214-00-2014-9 и Разпореждане № 214-00-2014-10 от 02.11.2023г. на Ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ –С. град.

ВРЪЩА преписката на компетентния административен орган в ТП на НОИ – С. - град за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя Н. С. К. с вх. № 214-00-2014/06.04.2023 г., при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на Н. С. К. ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 1020 /хиляда и двадесет / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: